بر عسری خدای تعالی آسان گرداند کارهای او را هم در دنیا و هم در آخرت وَإِنْ تَصْدُقُوا و اگر تصدق نمایید آنچه میسر دارید و بدهید
خَيْرٌ لَكُمْ بهتر است شما را نعمت دادن ایشان إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ اگر دانید شما که آنچه خدای تعالی شما را بدان میفرماید صلاح دارین
مشتمل است بر منافع دین و دنیوی و سوری و سنوی شامل بوسعید خدری رضه روایت میکند که رسول ص با بی بن کعب گفت
داده ام دار خود را فارغم کرده بود گفت یا ابی این چه مرد است گفت یا رسول الله دام دارست بحضرت فرمود یا ابی حسن الجوار
نیکویی کن با وی و در گذشت چون باز گشت دیگر بار ابی را دید پرسید که چه کردی با دام دار خود ابی گفت ای سید عالمین کار
گردن از رقبه فرمان شما بیرون برم چون شما این غلام خود را باحسان فرمودید مرا شامل زمال خود از بهر خدا گذاشته و مشتی
از بهر رسول خدا و مشتی بنیت آنکه حق سبحانه او را و آنکه را داند حضرت رسالت پناه ص تبسم کرد و فرمود نیکو کردی یا ابی چون نکاری را که
کران در تو آنکه گشت و اضعاف کرایی نزد وی داشت بوی داد و برکت آن متصدق هر دو تو اگر گشت مشتری حمد ما فرز
گرنکم خدای در حق مضان زنیا چنان است که تو نکران را بایشان رحم کنند نکاه سپری که تو در بر غلامان عصبی کرانه نمودی عبارت
متصدق و مصدق اشعار بحسک کبرا او متوجه باشند حمد نکنند امید آنست که بچار کان غلیس را از نظر عنایت فرو نگذارد و عادت
ایشان را بکمال کرم و بنده نوازی برآرد بیت خداوندا درین ره پیکسانیم ز نقد خیر و طاعت مفلسانیم ولی دانیم که مفلس نوازی
همه بامید بیکسی بیازی و بعد از مرتبه تصدق بندید میکنید آنرا که بمال بیل و از مال مرض باشد یا هم در باب معاملهٔ ربوا که ارباب آن
اصحاب ثروت و جلالت بودند در استماع آن بزید زجود و صید حسیلج در شدید میفرماید وَاتَّقُوا اللَّهَ بترسید از قوت
روزی که همه شما باز گردانیده شوید و معنی فضل معلوم آنست که باز گردید فِيهِ إِلَى اللَّهِ و دران روز بحساب خدای باز
که مقرر گردد و از ثواب و عقاب مناسب اعمال شما ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ پس تمام داده شود هر نفسی را زوای آنچه
کرده باشد از نیک و بد وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ و ایشان یعنی باز گردیدگان بر ستم کرده نشوند یعنی از جزای عمل کسی کم کنند
و گناه کرده عقوبت کنند و گمشتران برانند که فرآنی که از آسمان نازل شد این آیتست و حضرت رسول ص تلقین میفرمود
که وضع کنید این آیه را بر سر دو لیست و شتاد آیه از سوره بقره و بحضرت ص بعد از نزول این آیه صفت آیه روز بیست
یکروز زیست و دنیای از این عباس نقل میکند که این صحابه ساعت قبل از وفات رسول ص نازل شد و فرمود که این آخر
آیه با دین بخشیده و کفته اند آیه آخر يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بود و نزد بعضی بَيِّنَاتٍ وَالْبَقَرَةِ مِنَ الْآيَاتِ
لکم در بحر الحقایق و بسیاری از تفاسیر تفضیل آن نزل من القرآن بر نیوجه فرمودند که چون آیه إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ
فرود آمد حضرت رسالت ص شده و سال ستم بشر گشته و فرود که غلامی از قبیله الدنیا سجن المؤمن مستریح شده و نزد کوب بسی
متی کان ذلک کاشی دانم که این صورت کی وقوع خواهد یافت و در بر نمان عنقای روح عزیز پرواز من ایقاف آب خواهد
بیت نرم کنون ز کاین مشتاق یران بردم راحت جان طلبم از پی جانان بردم سوره مغفرت فرود آمد و ارشاد کرد
عبد ربک که حضرت پیغمبر از آن بیان کبیر او دم و قرات میفرمود که سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ جمعی سوال کرد

که یا رسول الله بدین تسبیح قبل از این استعمال نمیفرمودید گفت آن علامت است الی خبر سوره آنست نشنوده ام مژده کافی نجات از دنیا
فانی استعمال نمودم نامه رسیده از آن جان بر سر جهت بردم نرم رجوع میکنم رخت بکنج فارغم بس بکایت کسی نیست
پرسیدند که کای سید از ترس مرگ میگریید با وجود آنکه مشتوبه مغفرت کلمه نه بر نام نامی شما مسطور است فرمود فان منزل
المطلع فان ضیف القبر کجاست هول آن جان را دان امانت روح را باز زیستان زنگی فاز قبر تا بکجی حفره لحد در شش
ذراع زیستیر و شت قیام از قبر و لحاکیاب بکار بیش است بیت بسی منازل دور و دراز در پیش است زبیکنی
عدم تا بوصه کاه نشور بعد از بیکمال که آیه لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ شرف نزول ارزانی داشت بعد از شما در راه که در بیت
ع خوابه الیوم اکملت لکم دینکم منزل شد پس آیه باخر رسید آیه آخر این بود و قوله تعالی وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ این سال
فرمود که ختم کرد قرآن بدین آیه و در حقیقت تقوی و وعید عظیمست مراحل هول و عظمت بعد قیامت سبحانه تعریف فرمود
دنیا از عبادت باز دارد پس سزاوار چیزی که آنرا از بدان حکم کنند که یوم الجزا است تا رکات عقوبت راضب العین
خاطر داشته ترک مناهی کنند و درجات مشهور را سیر کرده اند در کتب داشته مرشد و از زمین جا کشاند که این آیه تقرب مرست
بجمع اقسام کالیف زیرا که میفرماید پرهیز کردن و ترسیدن از قیامت یعنی از احوال و شدایدی که در آن روز واقع خواهد بود و تقوی
از ان خطرات ممکن نیست که بمخالفت معاصی و مسنیات و مباشرت طاعات و عبادات و حقایق بخیر آورد و کرتی سبحانه
آن چیز را که در آنست درین آیه جمع کرده و وحی را بدو تمام ساخته بس بجان که قرآن عالم کتب است و جهان لغات هر چه
فرستاده و پیغمبران ختم پیغمبرانست و سبع آنچه همه انبیا داده اند و این آیات نیز خاتمه آیات قرآنست و مستعمل بر هر چه
مشکل بیان آنست و فایده آیه که بیت با نسان دارد عاید است بدو معنی اول نجات از رکات سفلی آن صفت کو ترک
اجل معاصی و اخلال ذمیمه و حیثیت اوصاف حجاب نفس ام فرود ترقی بدرجات علی که آنست معرفت و توحید و علم
و اخلاق حمیده و خدمات حق فاز انابته خود و بقا بهیت و و لحظ اقتضا شامت آن چیز را از معنای که متعلق باشد
صلی انسانی چه حقیقت تقوی جهت نسبت از آنچه دور کرد اند از خدای و نشانست بدو چون زیک سازد بوی دیرین
تغیر فرح از رکات سفلی و عروج بر درجات علوی در حقیقت تقوی و اهل باشند بر تقوی از خوف حال آنست اما تقوی عوام
بر آن آنست از رکشانی که از بعضانی کشای صفت و از زنده کانی شرک بپرستان توحید و از بوادی جهل بنوادی علم
از اخلاق ذمیمه بیرانی طلعت و از درکات اخلاق مذمومه بدرجات اخلاق محمود و سیر عوام ایجاد مضی کرده و بنابر
رعایت بعد جهد سالکان صحبت و بعد از این تقوی خواص که مجدد باشند روی نماید و بنور لَقَدْ جَاءَكُمْ سُبُلَ السَّلَامِ ایشان را از ظلمت
اصلاح مشرقه بدر بجلی صفات حق رساند و درین مقام نیز سلوک ایشان منقضی کرده و در ظل شجره سدرة المنتهی گرفته تا

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)